

Тъкмо прѣдъ кжщата имаше единъ високъ брѣстъ, на който върхътъ се развѣваше дори въ синето небе. Офицерътъ погледна войниците, послѣ дървото и сетнѣ се обърна ненадѣйно къмъ момчето:

— Имашъ ли добри очи, бе хлапе?

— Азъ ли? Азъ мога да видя врабче на хилядо метра далече.

— Можешъ ли да се качишъ на върха на туй дърво?

— На туй дърво ли? За половина минута се качвамъ!

— Ами ще можешъ ли ми каза, какво ще видишъ оттамъ? Има ли австрийци нѣждѣ

наоколо, вижда ли се нѣгдѣ прахъ, или коне, или пѣкъ пушки да лѣщятъ?

— Разумѣва се, че ще ви каза!

— Ами какво ще ми вземешъ за тази услуга?

— Какво ще ви взема ли? Нищо. И тази хубава! Ако бѣше за нѣмцитѣ, не бихъ го направила за нищо въ свѣта! Но за нашитѣ... Азъ съмъ ломбардецъ...

— Като е тѣй, качвай се да те видимъ!

— Почакай една минутка, за да си събуя обувката.

Момчето си събу обувката, повдигна си крачолитѣ, стѣгна си пояса, хвърли си шапката на трѣвата и се залови на дървото.

— Почакай!... извика офицерътъ, обзетъ отъ внезапенъ страхъ.

Момчето се обърна и изгледа офицера въ просително съ прѣлестнитѣ си сини очи.

— Нѣма нищо, добави офицерътъ, качвай се.

Дѣтето се покатери, като нѣкоя котка.

— А вие гледайте внимателно наоколо си, каза офицерътъ на своитѣ войници.

Въ нѣколко минути момчето се изкачи на върха на високото дърво, засука ржцѣтъ си около стволътъ, а нозѣтъ му се закриха отъ листята на дървото. Половината му тѣло, отъ кръста нагорѣ, бѣше открито и ризата му се бѣлѣеше. Слънцето отражаваше златни лъчи отъ русата му глава. Офицерътъ едва можеше да го види: до толкова то се виждаше малко на оня високъ връхъ.

— Гледай право прѣдъ себе си, надалече! извика му офицерътъ.

За да може по-добрѣ да види, момчето си отпусна дѣсната ржка отъ дървото и я тури надъ очитѣ си.

— Какво виждашъ? попита офицерътъ.

Момчето се наведе къмъ офицера и, като си направи ржката на трѣба, извика:

— Двама конници има на пѣтя.

— Много далече ли сж?

— Може да има единъ километръ.

— Движатъ ли се?

— Не, стоятъ на едно мѣсто.

— Друго нѣщо не виждашъ ли? попита офицера, слѣдъ минутно мълчание. Гледай на дѣсно.